

Limitació de partits mèdics

Contractes, conductes i serveis extraordinaris

per

J. MESTRES I MIQUEL

L'ÉSSER coponent d'aquest mateix tema a la *Comisión para la reglamentación de la igualdad*, i el prec que se'ns féu de no tractar a la premsa de l'actuació de la comissió, podria semblar un manquement al prec, i una desconsideració als companys de comissió, el continuar publicant en el nostre BUTLLETÍ els meus articles, però advertits del meu cas dintre del Sindicat, i la proximitat de la nostra Assemblea no permetia ajornaments, reconegueren amablement que podia continuar l'exposició de la meva ponència dintre del BUTLLETÍ del nostre Sindicat.

PREU MÍNIM DE CONDUCTA

No hi ha cap mena de dubte de la conveniència o millor la necessitat de fixar un preu mínim als serveis a prestar pel nostre contracte de conducta, perquè sinó la concurrència o augment d'oferta, produiria una minva d'ingressos per la carrera, que ens portaria a una desfeta econòmica. Però aquest mínim no ha d'ésser un mínim rígid, igual per tot, perquè els costums de prestar el servei, la riquesa general de la clientela, la manera de viure, el cost de la vida, fan variar les possibilitats de pagament del mínim, i mai no pot ésser un mateix mínim a les comarques que el jornal sigui escàs, i per tant mal retribuït, que a aquelles altres la de vida industrial de les quals sigui intensa i abundància de jornal i ben retribuït. Per aquest motiu hi ha d'haver un mínim *tope*, però aquest mínim serà més alt segons acord de les Juntes comarcals o Col·legis, allí on puguin millorar-lo. És convenient de fer una aclaració: el mínim assenyalat, és a base que en la conducta només hi estan compresos els serveis ordinaris; la gairebé totalitat dels metges així ho consideren convenient, perquè a un preu fix hi ha de correspondre un servei limitat, però no un d'illimitat, com fóra una conducta, *tot comprès*,

ja que cabria el dubte de si hi foren compreses les grans intervencions, donat que tots coneixem, companys, els quals són metges de conducta, i fan el que havem convingut en anomenar gran cirurgia.

La *Comisión de la igualdad*, té acordat en principi un mínim de 2 pessetes per família i més, a menys d'aquest preu cap Col·legi ni entitat, podrà autoritzar un contracte de conducta, però podrà acordar un mínim superior que a mi em sembla es podria calcular amb relació al jornal mig de la comarca, per exemple: allí on el jornal mig sigui de 8 pessetes, el mínim podria ésser de 8 pessetes trimestre. No és cap exigència demanar treballar una vegada al trimestre com a pagament de l'assegurança de malaltia que en definitiva és el contracte de conducta.

És natural que no tothom ha de pagar el mínim acordat, que hi ha d'haver categories, el nombre i el preu de les quals es fixarà per cada partit, però també es fixarà un mínim d'augment, a l'objecte que el preu mig sigui el que s'acordi, no inferior a 2'50 pessetes per família i mes.

CONTRACTES COL·LECTIVES

Quant a l'existència de contractes collectives, tots els representants de les diferents regions que han concorregut a la *Comisión de la igualdad*, en són partidaris, no solament de llur existència, sinó que fos acordat que fos l'única manera de contractar el servei en partits mèdics, agravat amb d'altres condicions, al meu entendre inacceptables, per aplicar-les a la nostra regió. Aquí, a Catalunya, el contracte col·lectiu té contraris convençuts, amb tot crec que el contracte col·lectiu en certes circumstàncies és convenient, aquestes circumstàncies disminueixen molt si la recaptació de les conductes van a càrrec dels Col·legis o Sindicat. El crec convenient a aquells